

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ραπικότεραν εἶναι φασιν. ἀλλ' οὐδὲ γὰρ
 ὁ μὲν ἀπέρει, ὁ δὲ ἀπέρεται, ὁ μὲν γεν-
 νᾷ, ἢ δὲ κίλει ὁ μὲν γεωργεῖ, ἢ δὲ ἔχει
 πέχει, ἢ δὲ γῆς. ἐν αὐτοῖς δὲ οὐδὲ τῶ-
 τοις, ἐν οἷς μὴ ὁ ἀνὴρ διδάσκει ποιῆν
 τὰ τῆς γυναῖκος, μὴ ἢ γυνὴ τὰ τῆ
 ἀνδρός, ἰδικῶς ἐπέθησαν νόμοι. οἱ δ' ἄλ-
 λοι πάντες, κοινοὶ πάντες εἰσι καὶ ἀδαι-
 ρετοι. ὡς ἄρ' γὰρ νεομοθέτηται, ἔμοι-
 χεύσθης. καὶ ἔμῳ ὁ ἀνὴρ, εἰ ἀλοῖν, ὅτι
 τέτρωθίνας δίδωσιν, ἀλλὰ καὶ ἢ γυνή-
 ῃ τῶ δὲ κἀνταῦθα, μάλισ' ἐπεὶ δὴ εἴ-
 ρηται. Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς
 τὸ ἔπιθυμῆσαι, ἢ δὴ ἐμοίχευσε ἐν τῇ
 καρδίᾳ ἑαυτοῦ. διὸν ὅτι ἅπαντες, ὅτι
 πᾶσα ἢ βλέψασα ἀνδρα πρὸς τὸ ἔπι-
 θυμῆσαι, ἢ δὴ ἐμοίχευθη ὑπὸ αὐτῆ ἐν τῇ
 καρδίᾳ ἑαυτῆς.

Τῷ αὐτῷ. ιγ.

Αναγνώσκεις τὰς γραφὰς ὀφείλεις,
 καὶ μὴ πᾶσι πάντων ἐρωτᾷν. εἰ γὰρ
 ἀνεγνώσκεις, ἐγνώσκεις ἂν, ὅτι τῷ μὲν
 ἀνδρὶ πᾶσι ἀπομακρῶς ἐκκρίσεως
 πᾶσι ἰδικῶς νεομοθέτηται τῇ δὲ γυναι-
 κὶ περὶ κατὰ μνησίων. καὶ τῷ μὲν, περὶ
 τῆ μὴ τοῦ τῆς φύσεως ἀνατρέψῃ θεο-
 μούς, καὶ ἄρρεσιν ἔπιμύθεσθαι, καὶ ἄ-
 καρπαλυθῆναι. τῇ δὲ περὶ τοῦ ὕδατος
 τοῦ ἐλεγκμοῦ, εἰ ὑποπτεύθῃ, μεμοι-
 χεύσθης. καὶ τὸν μὲν ὀνειράζαντα, πῶ
 δὲ καὶ καθαρομένην, καὶ τεκοῦσαν, ἀ-
 κἀθάρτον εἶναι φησι. καὶ ἔξω ἱερῶν πᾶσι
 βόλων ἴσθῃσιν, ἕως ἂν καθαρθῶσι. καὶ ἄλ-
 λα πᾶσι ἰδικῶς νεομοθέτηται, ἀ ὅδε
 ἀναγκαῖον ἔπι τῆ παρόντος εἰπεῖν,
 δυναμὶς σου ἐν τῆ ρήθησιν μὲν γινώ-
 νει, ὅτι ἐν ἐκείνοις μόνοις, ἐν οἷς μὴτε
 γυναῖκα οἶοντε ποιῆν τῶνδ' ἄνδρος, μὴτ'
 ἀνδρὶ τὰ γυναικός, ἰδιόζοντες ἐπέθη-
 σαν νόμοι. οἱ δ' ἄλλοι πάντες κοινοὶ εἰ-
 σὶ ἕκαστῶν γένει. οἶον τὸ, Ἀγαπήσθης
 κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας
 σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτὸν. τὸ.
 Οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσθης, οὐ κλέψῃς
 καὶ ψευδομαρτυρήσθης. πῶσι τὸν πάτερ.

que esse detur (sunt enim qui viri, sunt rur-
 sus qui mulieris acriorem ac violentiore
 esse asserant) at tamen ille ferit, hæc feri-
 tur, ille gignit, hæc parit, illæ agricolæ, hæc
 terræ locum obtinet. Quocirca in his re-
 bus in quibus nec vir mulieris, nec mulier
 viri officiis fungi potest, priuatæ leges po-
 sitæ atque constitutæ sunt. Vt enim lege
 sancitum est, Non mœchaberis, nec vir so-
 lum, si in eo crimine deprehensus sit, sed
 etiam fœmina supplicio afficitur: eodem
 modo hîc quoque (præsertim cùm dictû
 sit, Quicumque viderit mulierem ad con-
 cupiscendum, iam mœchatus est in corde
 suo) cuius perspicuum est, mulierem etiã
 omnem, quæ cupiditatis causâ virum cõ-
 spexerit, adulterium iam in corde suo cõ-
 misisse.

Eidem. 13.

Scripturas sacras lectitare debes, ac nõ
 de omnibus rebus alios interrogare. Nam
 si in earum lectione versareris, cognitum
 profectò haberes, quod viro de genitili ex-
 cremento nõnulla priuatim sancita sunt,
 ac mulieri de menstruis: atque item illi de
 eo, ut ne naturæ leges emertat, atque infan-
 to masculorum amore teneatur, nec in
 sterilem rabiem præceps ruat, huic autem
 de aqua iudicij, si in adulterij suspitione
 veniat. Denique illum si per somnum cor-
 pus contaminarit, hanc autem & cùm
 purgatur, & cùm peperit impurâ esse Lex
 ait, ambòsque, quoad purificati fuerint, à
 facto ambitu remouet. Quin alia quo-
 que nonnulla priuatim sancita & institu-
 ta sunt, quæ in præsentia commemorare
 minimè necesse est, cùm ex his, quæ mox
 dicturi sumus, intelligere queas, in iis dun-
 taxat, in quibus nec mulier, quæ viri sunt,
 nec vir, quæ mulieris sunt, exequi potest,
 priuatas leges positas esse, alias autem om-
 nnes ad vtrumque sexum in commune
 pertinere. Verbi gratia hanc: Diliges Do-
 minum Deum tuum ex toto corde tuo, &
 proximum tuum sicut teipsum. Et hæc

Ph ij

Non homicidium facies. Non mœchaberis. Non furaberis. Non falsum testimonium dices. Honora patrem tuum & matrem. Non peierabis. Non concupisces quicquam ex his quæ proximi tui sunt. Quod etiam de omnibus legibus, quæ his cognatæ ac similes sunt, intelligi debet. Quod si ad Euangelica etiam oracula veneris, idem rursus inuenies. Beati enim pauperes spiritu, mites, misericordes, esurientes & sitientes iustitiam, mundi corde, pacifici, aliâque id genus omnia. Quin illud quoque quod de cœlibatu ac virginitate dictum est, ad vtrumque sexum pertinet (tametsi masculina loquendi forma enūciatum sit, propterea quod id Apostolico oraculo conueniret, & quia hoc animal maius imperium obtinet) Qui potest percipiat. Idque hinc constat, quod permultæ hoc & ceperint, & præstiterint.

Eidem. 14.

Lex hæc de causa naturales etiam, minimeque in voluntate nostra fitas excretiones expiari voluit, vt voluntarias ac nature repugnantes multo magis fugiamus. Nam quæ iis, qui ea perpetiuntur, quæ speciem quidem peccati habent, nec tamen reuera peccata sunt, aditum ad templum, quoad usque purgati fuerint, interclusit, eadem quoque iis qui sponte atque consulto peccant, maiorem metum incutit, acerbiorēque pœnam minitatur. Nam cum id quod minime sponte factum est, veniam haud simpliciter impetrarit, id proculdubio, quod voluntariè admittitur, veniam haudquam obtinebit, nisi vera & sincera pœnitentia curetur.

Elisæo Monacho. 15.

Græue est, eum, qui inter subditos censetur, peccare: grauius autem, eum qui diuino cultui consecratus est longe verò grauius, eum qui Pontificis dignitatem nactus sit. Quanto enim honoribus alios antecellit, tanto quoque ipsorum peccatum, etiam si alioqui idem sit, grauius efficitur, quippe quod non ad nature, sed

σὺ καὶ τὴν μητέρα. σὺ καὶ ἡγορεύσεις. σὺ καὶ ἡπαυμῶσεις ὅσα τῶν πλησίων σου ἔσθι, καὶ ὅσα τέτοις συγγενῆσι δὲ καὶ ἑπὶ τοῖς εὐαγγελικοῖς ἔλθης χειρομῖσι. πάλιν τὸ ἴσον εὐρήσεις. Μακάριοι γὰρ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οἱ πνευματικοὶ, οἱ ἐλεημονεῖς, οἱ πεινῶντες, οἱ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην. οἱ καθαροὶ τῆ καρδίας, οἱ εἰρηνοποιοί, καὶ ὅσα τοιαῦτα. καὶ τὸ ἀδελφικῶς ἀγαπᾶσαι δὲ καὶ ἀγνῶστας εἰρημῶν, ἕκαστέρω γίνεται εἰρήνη, καὶ ἀρετικῶν χειρομῖσι ἐξενήκεται, ἀλλὰ τὸ ὑπερῖον τῆ χειρομῖσι, καὶ τὸ ἡγεμονικώτερον εἶναι τὸ ζῶον. ὁ δυνάμιος γὰρ χωρεῖν, χωρεῖται, καὶ δῆλον ἐστίν, τῶν πολλῶν καὶ κερχωρικῶν καὶ κερχωρικῶν.

Τῶ αὐτῷ. 14.

Διὰ τῶν νόμων, καὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀβελήτων ἐκκρίσεις καθαροῦν ἡξίωσεν, ἵνα τὰς ἐκδόσεις καὶ τῶν φύσιν, οὐ πολλὰ τῶ ἀειόντος φύσιν γαμῶν. ὁ γὰρ τοῖς τὰ δικαιοῦντα μὴ, σὺ ὅντα δὲ ἀμαρτήματα ὑπομένουσιν, ἀπαλείψας τὴν εἰς τὸ ἱερόν εἰσοδόν, ἕως ἂν καθαρθῆεν τοῖς ἐκδοῦν ἀμαρτάνων, μείζονα μὴ κερχωρικῶν τὸν φόβον, καὶ ἐπιπέσαν δ' ἀπειλεῖ τὴν πτωχῶν. εἰ γὰρ τὸ ἀκέραιον οὐχ ἀπλῶς συνεγνώσθη, τὸ ἐκείνον δηλοῦν ἀσύγνωστον εἶναι, εἰ μὴ μετανοία εἰληκενῆ χειρομῖσι.

Ελισαῖω μοναχῷ. 16.

Τὸ μὴ πλάσσειν ἐν τοῖς ὑπνῶσις τῶν λογῶν, δεινόν. τὸ δὲ τὸν ἱερομῖνον, δεινότερον. τὸ δὲ τὸν τὴν ἀρχιερωσῶν καὶ κληρωμῶν, πάντη δεινότερον. ὅσα γὰρ τῶν πτωχῶν φύσιν, ποσὺ τῶ καὶ τὸ ἀμαρτήματα. εἰ γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι, ἀργαλέωτερον γίνεται, οὐ τῆ φύσιν, ἀλλὰ τῆ ἀξία τῶ δραστικῶν μετεμῖσι.